

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 707
Warszawa, 30 września 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o Policji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Wiesława Szczepańskiego.

(-) Włodzimierz Czarzasty; (-) Krzysztof Gawkowski; (-) Przemysław Koperski; (-) Anita Kucharska-Dziedzic; (-) Beata Maciejewska; (-) Wanda Nowicka; (-) Andrzej Rozenek; (-) Anita Sowińska; (-) Wiesław Szczepański; (-) Andrzej Szejna; (-) Jan Szopiński; (-) Krzysztof Śmiszek; (-) Tomasz Trela; (-) Dariusz Wieczorek; (-) Zdzisław Wolski; (-) Anna Maria Żukowska.

USTAWA

z dnia 2020 r.

o zmianie ustawy o Policji

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i 956) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) umundurowanie, dystynkcje i znaki identyfikacyjne policjantów, w tym sposób oznaczenia w widocznym miejscu na mundurze nazwiska noszącego go policjanta;”;

2) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Policjant w czasie służby jest obowiązany do noszenia przepisowego wyposażenia oraz munduru, na którym oznaczone jest w widocznym miejscu nazwisko noszącego go policjanta.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel i potrzeba wydania ustawy, rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma zostać unormowana

W obowiązującym stanie prawnym umundurowanie, dystynkcje i znaki identyfikacyjne policjantów, w tym treść, formę i sposób umieszczania na umundurowaniu znaku identyfikacji imiennej, który obejmuje pierwszą literę imienia oraz nazwisko policjanta, określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 20 maja 2009 r. w sprawie umundurowania policjantów (Dz.U. Nr 90, poz. 736, z późn. zm.; dalej: rozporządzenie z 2009 r.). Znak identyfikacji imiennej, obejmujący pierwszą literę imienia oraz nazwisko policjanta nosi się na elementach umundurowania, z wyjątkiem gdy policjanci występują w pododdziale zwartym, kompanii reprezentacyjnej Policji i kompanii honorowej Policji (§ 28 ust. 3 rozporządzenia z 2009 r.).

Pojęcie pododdziału zwartego zostało zdefiniowane w art. 4 pkt 5 ustawy z 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz.U. z 2019 r. poz. 2418; dalej: ustawa z 2013 r.). Obejmuje on zorganizowaną, jednolicie dowodzoną grupę funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej lub żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, wykonującą działania prewencyjne w razie zagrożenia lub zakłócenia bezpieczeństwa albo porządku publicznego. Definicja ta ma dość pojemny charakter, a jej brzmienie pozwala objąć zakresem pojęcia „pododdział zwarty” każdą jednolicie dowodzoną grupę funkcjonariuszy Policji, którzy podejmują wspólne działania zmierzające do zapobieżenia naruszeniom prawa. Pododdział zwarty, w tym pododdział zwarty Policji, dysponuje szerokimi uprawnieniami w zakresie posługiwania się środkami przymusu bezpośredniego oraz bronią palną. Pododdział zwarty może użyć lub wykorzystać środki przymusu bezpośredniego (art. 41 ustawy z 2013 r.), a w określonych przypadkach związanych z sytuacją zagrażającą życiu lub zdrowiu uprawnionej lub innej osoby – uprawniony wchodzący w skład pododdziału zwartego może użyć broni palnej lub wykorzystać ją w przewidziany w przepisach prawa sposób (art. 43 ust. 3 ustawy z 2013 r.). W obowiązującym stanie prawnym obowiązek umieszczania na umundurowaniu znaku identyfikacji imiennej wyłączony jest więc

podczas wykonywania podstawowych dla Policji zadań, które wiążą się z istotnym ograniczeniem konstytucyjnych wolności i praw człowieka i obywatela.

Konstytucyjne prawo dostępu do informacji publicznej (art. 61 Konstytucji) obejmuje prawo do uzyskiwania informacji o wykonywaniu publicznych zadań i kompetencji oraz publicznej gospodarce finansowej i majątkowej. W tym świetle obywatel może w szczególności skutecznie żądać otrzymania pełnej informacji odzwierciedlającej proces realizacji publicznych zadań i kompetencji, a zatem danych dotyczących podmiotów, które je wykonują, ich szczegółowego przebiegu oraz sposobu ich finansowania. Informacją publiczną jest więc w szczególności informacja o osobach podejmujących działania składające się na sprawowanie władzy publicznej, w tym w szczególności – gdy są one bezpośrednio skierowane do jednostki i obejmują ingerencję w sferę jej konstytucyjnych wolności i praw człowieka i obywatela. Informacją publiczną są więc także dane identyfikacyjne funkcjonariuszy Policji, którzy wykonują swoje zadania służbowe, np. podejmują działania prewencyjne w razie zagrożenia lub zakłócenia bezpieczeństwa albo porządku publicznego.

Konstytucyjne prawo dostępu do informacji publicznej nie ma bezwzględnego charakteru. Zgodnie z art. 61 ust. 3 Konstytucji może ono podlegać ograniczeniom wyłącznie ze względu na ochronę wolności i praw innych osób, podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Ograniczenie to – stosownie do art. 31 ust. 3 Konstytucji – musi nastąpić w ustawie. W obowiązującym stanie prawnym ustawodawca wprowadził w stosunku do danych identyfikacyjnych policjanta ograniczenie prawa dostępu do informacji publicznej w drodze aktu podstawowego ze względu na formę organizacyjną oraz cel działań podejmowanych przez policjantów. Takie rozwiązanie zarówno ze względu na rangę aktu, w którym tego dokonano, jak i przyczynę, która je uzasadnia, jest w świetle przywołanych przepisów ustawy zasadniczej niedopuszczalne, a – biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia warunków efektywnej kontroli społecznej działań Policji – niecelowe.

Celem projektowanej ustawy jest więc dostosowanie obowiązującej regulacji umieszczania na umundurowaniu policjanta znaku identyfikacji imiennej do wymogów płynących z ustawy zasadniczej oraz stworzenie warunków efektywnej kontroli społecznej działań Policji.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Projektowana ustawa wprowadza po stronie każdego policjanta obowiązek noszenia w czasie służby na mundurze oznaczenia jego nazwiska. Oznacza to, że w razie wejścia w życie projektowanej ustawy odpadnie możliwość ograniczenia tego obowiązku w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W obowiązującym stanie prawnym w rozporządzeniu z 2009 r. wyłączono go bowiem w stosunku do policjantów występujących w pododdziale zwartym, kompanii reprezentacyjnej Policji oraz kompanii honorowej Policji. Jednocześnie noszenie munduru bez oznaczenia nazwiska policjanta otrzyma charakter przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej. Zgodnie bowiem z art. 132 ust. 1 ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, 956) policjant odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej, a zgodnie z art. 132 ust. 3 pkt 3 tej ustawy obejmuje ono w szczególności niedopełnienie obowiązków służbowych. W taki sposób należy zaś traktować złamanie ustawowego obowiązku policjanta w czasie służby, np. wynikającego z art. 60 ust. 1 ustawy o Policji w projektowanym brzmieniu.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Projekt wzmocni po stronie obywateli gwarancje dostępu do informacji publicznej, stworzy lepsze warunki sprawowania społecznej kontroli Policji oraz ułatwi egzekwowanie odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej funkcjonariuszy związanej z działaniami podejmowanymi na służbie. Brak znaku identyfikacji imiennej tworzy

bowiem ryzyko powstania trudności w ustaleniu tożsamości funkcjonariuszy wykonujących swoje zadania służbowe, w tym w szczególności – dopuszczających się podczas służby czynów zabronionych. W rezultacie można spodziewać się, że wzrośnie społeczne zaufanie do działań podejmowanych przez Policję.

Projekt nie spowoduje zmian w dochodach i wydatkach budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie będzie oddziaływał na siły popytu i podaży na żadnym rynku, a w konsekwencji na sytuację ekonomiczną przedsiębiorców.

4. Założenia podstawowych aktów wykonawczych

Projekt nie przewiduje nowych upoważnień do wydania aktów wykonawczych, ale obejmuje zmianę w treści delegacji do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych przewidzianej w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji. Projektowana zmiana spowoduje konieczność wprowadzenia zmian w § 28 ust. 3 rozporządzenia z 2009 r. obejmujących co najmniej skreślenie wyjątków od obowiązku noszenia znaku identyfikacji imiennej policjanta (występowanie w pododdziale zwartym, kompanii reprezentacyjnej Policji i kompanii honorowej Policji). Nowelizacja zawęzi też w przyszłości swobodę regulacyjną ministra właściwego do spraw wewnętrznych, który nie będzie mógł wprowadzić w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji rozwiązań wyłączających lub ograniczających obowiązek noszenia na mundurze oznaczenia nazwiska policjanta.

5. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

6. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

7. Konsultacje społeczne

Projekt nie był poddany konsultacjom społecznym.

Warszawa, 9 października 2020 r.

BAS-WAPM-2038/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wiesław Szczepański)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Nowelizacja przewiduje zmianę art. 12 ust. 1 pkt 2 oraz art. 60 ust. 1 w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, ze zm.; dalej: ustawa).

Zgodnie ze zmieniającym art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, umundurowanie, dystynkcje i znaki identyfikacyjne policjantów, w tym sposób oznaczenia w widocznym miejscu na mundurze nazwiska noszącego go policjanta. W obowiązującym stanie prawnym wspomniane upoważnienie ustawowe nie wskazuje na konieczność określenia sposobu oznaczenia na mundurze nazwiska policjanta. Proponowany art. 60 ust. 1 ustawy przewiduje, że policjant w czasie służby jest obowiązany do noszenia przepisowego wyposażenia oraz munduru, na którym oznaczone jest w widocznym miejscu jego nazwisko (w obowiązującym stanie prawnym przepis ten nie reguluje oznaczenia nazwiska policjanta).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy w analizie należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia

27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, s. 1, ze zm.; dalej: RODO). Reguluje ono ochronę osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz swobodny przepływ danych osobowych.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Nowelizacja podlega ocenie co do zgodności z RODO w zakresie, w którym dotyczy obowiązku umieszczania na mundurze nazwiska noszącego go policjanta. Nazwisko osoby fizycznej stanowi bowiem dane osobowe wprost wymienione w art. 4 pkt 1 RODO. Reguły umieszczenia nazwiska policjanta na mundurze stanowią operację wykonywaną na danych osobowych, a zatem przetwarzanie danych w rozumieniu art. 4 pkt 2 RODO. W art. 6 RODO wskazano przesłanki dopuszczalności przetwarzania danych osobowych. Przesłanki te mają autonomiczny i niezależny charakter. W odniesieniu do analizowanego przypadku należy przywołać art. 6 ust. 1 pkt e RODO, zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem wówczas gdy jest ono jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Ponadto, zgodnie z ust. 3 przywołanego przepisu podstawa przetwarzania musi być określona w prawie Unii Europejskiej lub w prawie krajowym, zaś w odniesieniu do celu przetwarzanie musi być niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

Na podstawie art. 1 ustawy Policja stanowi formację służącą społeczeństwu i przeznaczoną do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Przepis ten wskazuje zadania realizowane przez Policję, do których należą m.in. ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra; ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego; wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców. Zgodnie z art. 14 ustawy w granicach swych zadań Policja wykonuje w szczególności czynności operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe. W art. 15 ustawy określono szczegółowo uprawnienia Policji, do których należą m.in. legitymowanie osób w celu ustalenia ich tożsamości; zatrzymywanie osób; pobieranie od osób odcisków linii papilarnych lub wymazu ze służówki policzków; przeszukiwanie osób i pomieszczeń; dokonywanie kontroli osobistej, a także przeglądanie zawartości bagaży i sprawdzanie ładunków w portach i na dworcach oraz w środkach

transportu lądowego, powietrznego i wodnego. Przy wykonywaniu czynności służbowych wobec innych osób, takich jak w przypadku kontroli osobistej, policjant jest zobowiązany do podania swojego stopnia, imienia i nazwiska w sposób umożliwiający odnotowanie tych danych (art. 15d ust. 4 pkt 1 ustawy). Podsumowując przedstawione rozważania należy zatem uznać, że proponowane rozwiązanie dotyczące przetwarzania danych osobowych spełnia kryteria przetwarzania określone w RODO. W związku z tym projekt nie jest sprzeczny z prawem UE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Konrad Kuszel

ekspert ds. legislacji

Biuro Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 9 października 2020 r.

BAS-WAPM-2039/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wiesław Szczepański) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Nowelizacja przewiduje zmianę art. 12 ust. 1 pkt 2 oraz art. 60 ust. 1 w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, ze zm.; dalej: ustawa).

Zgodnie ze zmienianym art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, umundurowanie, dystynkcje i znaki identyfikacyjne policjantów, w tym sposób oznaczenia w widocznym miejscu na mundurze nazwiska noszącego go policjanta. W obowiązującym stanie prawnym wspomniane upoważnienie ustawowe nie wskazuje na konieczność określenia sposobu oznaczenia na mundurze nazwiska policjanta. Proponowany art. 60 ust. 1 ustawy przewiduje, że policjant w czasie służby jest obowiązany do noszenia przepisowego wyposażenia oraz munduru, na którym oznaczone jest w widocznym miejscu jego nazwisko (w obowiązującym stanie prawnym przepis ten nie reguluje oznaczenia nazwiska policjanta).

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Konrad Kuszel

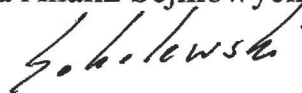
ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**

Jan Nowak

Warszawa, 18-10-2020

DOL.401.490.2020.WL.TG

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

elektroniczna skrzynka podawcza

ePUAP

/KSRP/SkrytkaESP

W odpowiedzi na pismo z dnia 5 października 2020 r. – znak: SPS-WP-020-109(5)/20 – (data wpływu do Urzędu Ochrony Danych Osobowych 8 października 2020 r.) uprzejmie informuję, że do poselskiego projektu **ustawy o zmianie ustawy o Policji** – z punktu widzenia przepisów *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)* (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁾) oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) – Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie zgłasza uwag.

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

Nadmienić należy, iż dopuszczalność przetwarzania nazwisk funkcjonariuszy publicznych, którymi – zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, 956 i 1610) – podczas lub w związku z pełnieniem czynności służbowych są policjanci, została potwierdzona w utrwalonym orzecznictwie sądowym [np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 czerwca 1999 r. o sygn. akt II SA 686/99 – prawniczy program komputerowy LEX nr 46190, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2002 r. o sygn. akt III RN 89/02 (OSNP z 2003 r. nr 18, poz. 426) i wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 kwietnia 2014 r. o sygn. akt I OSK 2499/13 – prawniczy program komputerowy LEX nr 1463584].

Z wyrazami szacunku,

z up. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa i Legislacji
Monika Kasińska

/ - podpisano elektronicznie/

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. ...SPS-WP-020-109(9)/20

Data wpływu19.10.2020.....

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA K.

L.dz. DS. 175.18.20

Data wpływu19.10.2020.....

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 14 października 2020 r.

BSA II-021-282/20

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 5 października 2020 r., SPS-WP-020-109(5)/20, uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 825) nie zgłasza uwag do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji*, albowiem projektowany akt prawny nie jest aktem normatywnym na podstawie którego orzekają i funkcjonują sądy, jak również nie ma on wpływu na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego.

Z poważaniem

Dr hab. Małgorzata Manowska

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

Warszawa, dnia 14.10.2020 r.

PK I BP 0280.219.2020

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępcą Szefa

Kancelarii Sejmu

Odpowiadając na pismo z dnia 5 października 2020 r., nr SPS-WP-020-109(5)/20, dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2019 r., poz. 740, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że do projektu, normującego problematykę leżącą poza zakresem zadań prokuratury, opinii nie przedstawiam.

z pozdrowieniami

Bogdan Święczkowski